

[Gert Petersen.]

Den vil have vanskelige kår, og vi venter ikke, at den kan overvinde krisen, men den kan måske afbøde krisens værste følger.

Når jeg studerer statsministerens redegørelse, finder jeg, at denne vor vurdering i det store og hele er blevet bekræftet. Jeg har kritiske indvendinger, som jeg skal komme tilbage til, men redegørelsen er i hvert fald båret af det grundsynspunkt, at nu må kampen mod arbejdsløsheden have absolut første prioritet, altså også gå forud for bestræbelser på at formindske valutaunderskuddet. Det er en holdning, vi helt og fuldt kan tilslutte os, og som vi længe har efterlyst.

Derfor kan jeg gentage endnu et par sætninger i den omtalte udtalelse fra vores hovedbestyrelse, nemlig at SF er rede til at medvirke til løsninger, der her og nu sikrer mere beskæftigelse, forbedrer forholdene for de arbejdsløse, skaber bedre vilkår for de dårligst stillede, stabiliserer priserne og skaber en bedre fordeling af de offentlige byrder.

Men hertil vil jeg godt føje et par principielle bemærkninger. For det første: hvis de gode hensigter, der kan udledes af statsministerens redegørelse, skal føres ud i livet, så må regeringen optræde med en vis dristighed. Det borgerlige flertal er splittet. Hvis regeringen optræder alt for selvudslættende, fordi den er en mindretalsregering, så vil den bare forene de borgerlige partier til én blok. Derfor siger vi til regeringen: spil dristigt ud, og lad os så se, om samtlige borgerlige partier tør afvise udspil, der kan løse de dybt alvorlige menneskelige problemer, vort samfund slås med for øjeblikket; lad os se, om de tør.

Dernæst: vi ved godt, at dette folketing ikke kan føre socialistisk politik ud i livet. Ja men lad os så åbent erkende — og dette være sagt til socialdemokratiet — at det, vi kan gøre her og nu, er lapperier, og at vort land hurtigt kommer ud i suppedasen igen, hvis ikke de grundlæggende ejendomsforhold, ejendomsforhold til produktionsmidlerne, deres ledelse og drift, samfundsplanlægning osv., hvis ikke disse forhold ændres fundamentalt. Netop under den nuværende internationale krise, der bekræfter mange af marxismens ellers af nogle glemte børnelær-

domme, synes jeg, at også socialdemokratiet klart skulle erkende lapperiernes begrænsning. Jeg mærkede mig i den socialdemokratiske ordførers indlæg en, om jeg så må sige, forsigtig erkendelse heraf, og den skal jeg da ikke klandre ham for.

Men lapper kan jo være af forskellig kvalitet, nogle er gode, andre mindre gode, og jeg synes nok — og det må siges her og nu — at der er visse underlødige i det sortiment, regeringen tilbyder. For det første er der boligforliget. Ja men de forudsætninger, der var for boligforliget, er jo bristet. Som bekendt skal der efter forliget opføres 8.000 almennyttige boliger om året. En del af omkostningerne herved skal betales af lejerne i det gamle almennyttige byggeri opført før 1965, og det tilskud blev i forligsteksten opgjort til mindst 70 mill. kr. Men ifølge hr. Salicath i nogle udtalelser i Berlingske Tidende i går har den galoperende inflation allerede medført, at mindstebeløbet kommer op ikke på 70 mill. kr., men på 140 mill. kr., som altså skal lægges på lejen i den gamle boligmasse fra før 1965 i det almennyttige byggeri. Det er en hån mod lejerne, som i forvejen er ramt af stigende driftsomkostninger, brændselspriser osv. På den baggrund opfordrer vi regeringen til at frigøre sig fra dette boligforlig.

Jeg synes også, når vi drøfter landets trængte økonomi, at man skulle lade være med at bruge milliarder af kroner på indkøb af aldeles nytteløse jetjagere. Skal vi opleve den situation, at det radikale venstre åbenbart er det eneste parti i det såkaldte 8 mands udvalg, der siger nej til århundredets våbenhandel? Det ville vække dyb tilfredshed over hele landet, hvis den nye regering satte en stopper for denne vanvittige bortødslen af vor valuta og så for resten holdt op med at behandle militæret som en hellig og ukrænkelig ko, hver gang der tales besparelser. Men I kunne jo begynde med at bremse flykøbet.

Hvad angår den aktuelle politik omkring beskæftigelsen, som er lagt frem af statsministeren, har jeg to kritiske bemærkninger. Den ene er til forslaget om lempeligere afskrivningsregler i 1975: det er da en gammel krikke, som man trækker frem af stalden igen, den elendigst tænkelige lap, et fuldkommen kritikløst tilskud til erhvervslivet